

РЕШЕНИЕ

№ 4395

гр. София, 10.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 76 СЪСТАВ, в публично заседание на пети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СТЕФАН ИС. ШЕКЕРДЖИЙСКИ

при участието на секретаря ЕМИЛИЯ АНТ. СОПОТСКА
като разглежда докладваното от СТЕФАН ИС. ШЕКЕРДЖИЙСКИ Гражданско дело № 20221110103021 по описа за 2022 година

иск с пр.осн. чл. 1, ал. 1, т. 3 от Закона за установяване на трудов и осигурителен стаж по съдебен ред

Ищецът - **Н. ИВ. Л.**, твърди, че след като навършил годините за пенсиониране и при наличие на изискуемия трудов стаж, подал съответните документи в НОИ. За едно предприятия, в което бил работил -фирма, НОИ - териториално поделение К., отказало да му издаде поисканото УП-13 за наличие на трудов стаж. Като основание за този отказ било посочено, че в предадените, съгласно изискването на КСО, от фирма - правопреемник на фирма, ведомости за заплати, липсвали такива за него за периода от м. 02.1982г. до м. 11.1985г. ДАП 2 (Държавно автостопанство 2) било държавно предприятие, което било преобразувано в фирма. Понастоящем дружеството било приватизирано и дружеството ответник било негов правопреемник -фирма.

Адресът на предприятието бил: гр. "С.. През посочения период работил като шофьор, на осем часов работен ден. Получавал трудово възнаграждение в размер на 130 лева. Във връзка с това негово твърдение, било и отбелязването в трудовата му книжка за периода 24.02.1982г. до 13.11.1985г.

Негови колеги в посоченото държавно предприятие, които работили през същия период, били Г. Р. Д. и Б. Я. С.. Г. Д. работил при същия работодател за периода от 25.07.1977г. до 18.07.1994г. Заемал различни длъжности от автомонтьор до началник автобаза, като продължил да работи и в създаденото през 1992г. Б. С. работил като шофьор, за периода от 01.04.1976г. до 01.03.1993г. Друг колега, който работил в същото предприятие бил Т. Г. К., също като шофьор за периода от 22.06.1982г. до 25.07.1987г.

С оглед на гореизложеното моли да се приеме за установено, че за периода 24.02.1982г. до 13.11.1987г. е налице трудов стаж за ищеца, за полаган от него труд в фирма (правоприемник фирма) по трудов договор.

Ответникът - **фирма**, не се ангажира със становище.

Ответникът - **Н О И, ТЕРИТОРИАЛНО ПОДЕЛЕНИЕ – К.**, оспорва иска:

- исковата молба била нередовна по смисъла на чл. 4, ал. 2, чл. 5 и чл. 6 от закона.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, с оглед разпоредбата на чл. 12 и чл. 235, ал. 3 от ГПК, приема за установено следното:

от фактическа страна:

Видно от страници 10-12 от Трудовата книжка на ищеца, същият е работил по трудово правоотношение във фирма, като „шофьор” за периода от 24.02.1982г. до 13.11.1984г. при възнаграждение – 130 стари лева (арг. от чл. 1 от Закона за деноминация на лева, *обн., ДВ, бр. 20 от 5.03.1999г., в сила от 5.07.1999г.*). Тези факти се потвърждават и от показанията на св.св. ., С. и К.. На стр. 12 има печат, удостоверяващ общия стаж при този работодател (там действително няма положени подписи и печати на дружеството). На стр. 11 обаче е посочено основанието за прекратяване на правоотношението, положен е печат на работодателя и подпис на ръководителя на учреждениято. На следващата страница няма никаква друга информация освен времетраенето на правоотношението.

При прекратяване на трудовото правоотношение продължителността на трудовия стаж, придобит от работника или служителя при работодателя към датата на прекратяване на трудовото правоотношение, се записва с цифри и думи и се **подписва от главния счетоводител** и от **работодателя**, като се **подпечатва** с печата му (чл. 6, ал. 1 от Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж). Доводът за нередовно вписване е неоснователен. Книжката е оформена коректно, като поредните страници са логично попълнени. Дори и да е налице някакъв порок (липса на втори подпис), то той не е съществен, а и не може да се вмени във вина на работника. Цитираното от ответника Тълкувателно решение № 1 от 2.12.2019 г. на ВКС по т. д. № 1/2019 г., ОСГК, докладчик съдията И. П., няма отношение към предмета на спора. Подобен извод не би могъл да бъде изведен и от т. 7 от Тълкувателно решение № 59 от 1.VI.1962 г. по гр. д. № 54/62 г., ОСГК.

Когато страната заяви, че оспорва документа, следва да бъде поканена да уточни конкретния предмет на оспорването, тъй като оспорване изобщо няма - Решение № 1310 от 17.11.2008г. по гр.д. № 4248/2007г., IV г.о. на ВКС; Решение № 191 от 14.01.2015 г. по т.д. № 3046/2013 г., ВКС, II т.о. В случая дори не се оспорва документа, но се иска оригинал, въпреки заверката от адвокат: Когато по делото се прилага документ, той може да бъде представен и в заверен от страната препис, но в такъв случай при поискване тя е длъжна да представи оригинала на документа или **официално заверен препис от него**. Ако не стори това, представеният препис се изключва от доказателствата по делото (чл. 183, ал. 1 от ГПК). Адвокатът или адвокатът от Европейския съюз в кръга на работата си има право да заверява преписи от документи, които са му предоставени във връзка или по повод защитата на

правата и законните интереси на негов клиент. **Пред съда** и органите на досъдебното производство, както и пред всички други органи **те имат силата на официално заверени документи** (чл. 32 от ЗА). Всъщност нищо не е оспорено, но се искат оригинали.

Изложеното е във връзка с оспорените трудови книжки на ищеца и на свидетелите.

От показанията на свидетелите се установява още, че ищецът е работил при ответника (сега фирма) при реално работно време надхвърлящо 8 часа, като възнаграждението е било между 130 лева и 150 лева. Арг. и от констатациите на трудовите книжки на свидетелените в о.с.з.

Не се спори, че фирмата е правопреемник на Автостопанството, вероятно – предприятието на последното е приватизирано от търговеца (арг. и от Писмо на НОИ от 01.12.2021г. /л. 6/), в което се сочи, че липсва и документация.

от правна страна:

Съгласно чл. 6, ал. 1 от ЗУТОССР, по исковете за установяване на трудов и осигурителен стаж не се допускат свидетелски показания, ако не са представени писмени доказателства, които установяват вероятността на трудовия/осигурителния стаж и които са издадени от работодателя/осигурителя, при който е придобит стажът, и по време на полагане на стажа.

Според Отказа за издаване на УП 13, такъв не може да бъде изготвен, тъй като липсвали ведомости за заплати, а само такива за премиални, а в тях не бил посочен ищецът (л. 6). Това обаче като минимум предполага загуба на документация, тъй като ведомостите за заплати са основния документ, докато тези за премиални допълнителни такива. Не е задължително да се взимат премиални. Т.е. искът е допустим, съобразно изискванията на чл. 4, ал. 2 от ЗУТОССР.

В трудовата книжка на г-н Л. има запис, описан в исковата молба.

Така, искът е допустим доколкото е налице особената, предвидена в закона, процесуална предпоставка, а именно Писмо от НОИ (*Удостоверение*), че книжата са загубени или унищожени - чл. 5, ал. 1 (*това изрично не се сочи но цитираното по-горе писмото навежда недвусмислено към този извод*) и „начало на писмено доказателство” – документ, издаден от **държавно учреждение или работодател**, че архивата, имаща отношение към трудовия стаж на работника е унищожена. Или, начало на писмено доказателство е налице.

Трудовата книжка е официален удостоверителен документ за вписаните в нея обстоятелства, свързани с трудовата дейност на работника или служителя (чл. 347 от КТ). Следователно, а и предвид относимите гласни доказателствени средства, решаващият орган намира, че искът е основателен за периода, посочен в исковата молба.

по разноските:

Съгласно чл. 9, ал. 2 от ЗУТССР, съдебните разноси по делата за установяване на осигурителен стаж са за сметка на ищеца. По тази причина такива не се дължат на ищеца, въпреки че той ги претендира.

Воден от гореизложеното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПРИЗНАВА на основание чл. 1, ал. 1, т. 3 от Закона за установяване на трудов и осигурителен стаж по съдебен ред, във вр. с чл. 357, ал. 1 *in fine* от КТ за **ТРУДОВ СТАЖ периода на работа на ищеца от 24.02.1982г. до 13.11.1987г.** (пълен работен ден, на длъжността „шофьор” в АК С. - град фирма НОИ, при възнаграждение – 130 стари лева) по иска предявен от **Н. И. Л.**, ЕГН *****, гр. С, съд.адр.: гр. С., чрез адв. Д.Г., срещу **Н О И, ТЕРИТОРИАЛНО ПОДЕЛЕНИЕ – К**, ..., гр. К., тел.+..., E-mail:..., ифирма, ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: гр. С..

Решението може да се обжалва пред СГС с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____